

BME
Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

HAUT
Közlekedésautomatikai Tanszék

Járműfedélzeti rendszerek II.

3. előadás

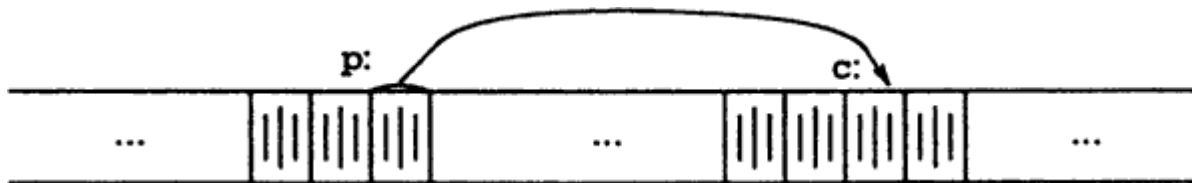
Dr. Bécsi Tamás

5.3. Mutatók, tömbök

- A mutató vagy pointer olyan változó, amely egy másik változó címét tartalmazza. A C nyelvű programokban gyakran használják a mutatókat, egyrészt mert bizonyos feladatokat csak velük lehet megoldani, másrészt mert alkalmazásukkal sokkal tömörebb és hatékonyabb program hozható létre.

5.1. Mutatók és címek

- Az **&** unáris (egyoperandusú) operátor megadja egy operandus címét, ezért a $p = \&c;$; utasítás c címét hozzárendeli a p változóhoz és ilyenkor azt mondjuk, hogy p c -re „mutat”.

- A ***** unáris operátor neve *indirekció*, és ha egy mutatóra alkalmazzuk, akkor a mutató által megcímzett változóhoz férhetünk hozzá.

5.1. Mutatók és címek operátorok példa

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésautomatikai Tanszék

```
int x = 1, y = 2, z[10];  
int *ip; /* ip int tipushoz tartozó mutató */  
  
ip = &x; /* ip x-re mutat */  
y = *ip; /* y most 1 lesz */  
*ip = 0; /* most x nulla lesz */  
ip = &z[0]; /* ip most z[0]-ra mutat */
```

5.1. Mutatók és címek

- Az indirekció alapján látható, hogy **egy mutató mindig meghatározott objektumra mutat**, azaz minden mutató meghatározott adattípust jelöl ki. (Ez alól csak egy **kivétel** van, a **void** típushoz tartozó mutató, ami egy olyan adat, amely bármilyen mutatót tartalmazhat. Erre az a megszorítás érvényes, hogy önmagára nem alkalmazhatja az indirekciót.

5.1. Mutatók és címek precedencia példa

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésautomatikai Tanszék

```
int *ip
```

```
*ip = *ip + 10; // *ip-et tízzel növeli
```

Az & és * unáris operátorok szorosabban kötnek, mint az aritmetikai operátorok, ezért az

```
y = *ip + 1
```

kifejezés kiértékelésekor a gép először veszi azt az adatot, amire ip mutat, hozzáad egyet, majd az eredményt hozzárendeli y-hoz.

5.1. Mutatók és címek precedencia példa

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésautomatikai Tanszék

Az

```
*ip += 1
```

inkrementálja azt a változót, amire ip mutat,
csakúgy, mint a

```
++*ip
```

vagy az

```
(*ip)++
```

5.2. Mutatók és függvényargumentumok

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésautomatikai Tanszék

Mivel a C nyelv a függvényeknek érték szerint adja át az argumentumokat, így a hívott függvény nem tudja megváltoztatni a hívó függvény változóit.

```
swap(a, b);
```

```
void swap(int x, int y)    /* Hibás!!! */  
{ int temp= x;  
  x = y;  
  y = temp;  
}
```


5.2. Mutatók és függvényargumentumok

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésautomatikai Tanszék

Mivel a függvényt érték szerint hívjuk, a swap nem képes a hívásban szereplő a és b argumentumokat befolyásolni (azoknak csak egy helyi másolatával dolgozik, ezek cseréje pedig nem befolyásolná az eredeti argumentumok sorrendjét).

```
swap(&a, &b);
```

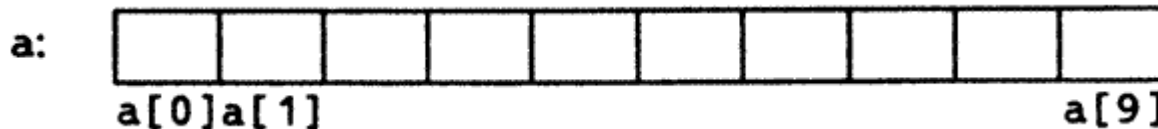
```
void swap(int *px, int *py) /* Helyes */  
{ int temp=*px;  
  *px = *py;  
  *py = temp;  
}
```

5.3. Mutatók és tömbök

A C nyelvben a mutatók és a tömbök között szoros kapcsolat van. Az

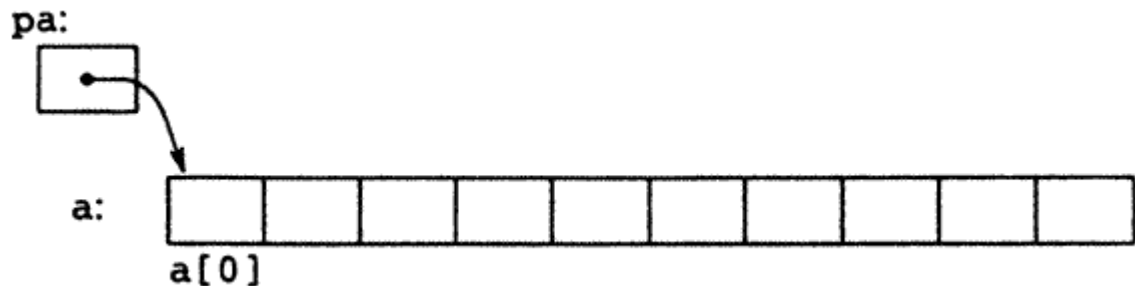
```
int a[10];
```

deklaráció egy tízelemű tömböt jelöl ki, azaz tíz egymást követő, $a[0] \dots a[9]$ névvel ellátott objektumot.

5.3. Mutatók és tömbök

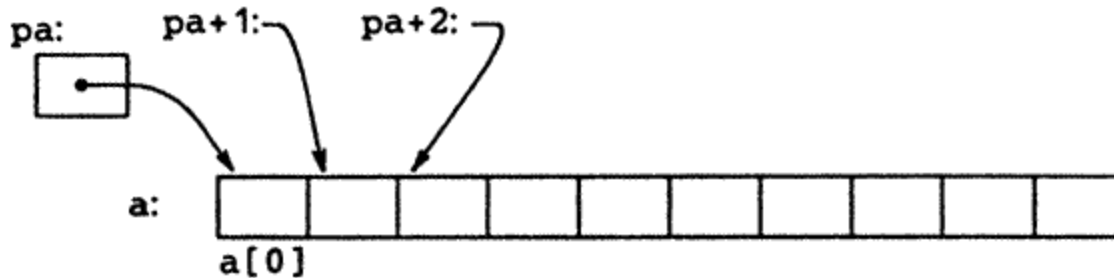
- Az `a[i]` jelölés a tömb *i*-edik elemére hivatkozik. Ha `pa` egy egész típusú mutató, amit `int *pa;` módon deklaráltunk, akkor a `pa = &a[0];` értékadás hatására `pa` az a tömb nulladik elemére fog mutatni, vagyis `pa` az `a[0]` címét fogja tartalmazni.

5.3. Mutatók és tömbök

Ennek megfelelően az $x = *pa$; értékeadás $a[0]$ értékét másolja x -be.

A $*(pa+1)$ $a[i]$ -ik elemére mutat

$a[0]$ és a ugyanaz a mutató, ezért:

$pa = \&a[0]$; ekvivalens a $pa = a$; kifejezéssel.

$a[i]$ ekvivalens $*(a+i)$ hivatkozással.

5.4. Címaritmetika

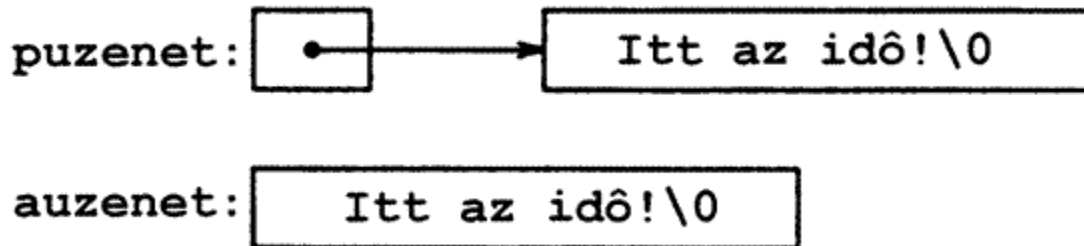
- Ha p egy tömb valamelyik elemének mutatója, akkor $p++$ inkrementálja a p mutatót, hogy az a tömb következő elemére mutasson és $p+=i$ pedig úgy növeli p -t, hogy az az aktuális elem utáni i -edik elemre mutasson.
- Mutatók esetén általában igaz, hogy az `int` típusra alkalmazható operátorok alkalmazhatóak rá. (bár bizonyos eseteknek nem nagyon van értelmük (pld.: `/`, `%`))

5.5. Karaktermutatók és függvények

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésautomatikai Tanszék

Az "Ez egy karaktersorozat" alakban írt karaktersorozat állandók valójában karakterekből álló tömbök, amelyeket a belső ábrázolásban egy null-karakter ('`\0`') zár.

```
char auzenet = "Itt az ido"; /* ez egy tömb */  
char *puzenet = "Itt az ido"; /* ez egy mutató */
```


Ennek megfelelően stringek esetén az `s=t`; utasítás csak a pointert másolja a karaktereket nem helyezi el új tömbben, ez külön ciklussal kell megoldani:

5.5. Karaktermutatók és függvények

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésautomatikai Tanszék

```
void strcpy(char *s, char *t)
{
    int i = 0;
    while ((s[i] = t[i]) != '\0') i++;
}
```

vagy egyszerűbben:

```
void strcpy(char *s, char *t)
{
    while(*s++ = *t++) ;
}
```

5.5. Karaktermutatók és függvények

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésautomatikai Tanszék

- Az strcpy függvény a standard könyvtárban (a <string.h> headerben) található, és visszatérési értéke az átmásolt karaktersorozat.
- A fent ismertetett megoldás nem foglalkozik azonban a különböző méretű tömbök problémakörével.

Dinamikus memórfoglalás

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésautomatikai Tanszék

```
void * malloc ( size_t size );  
void * calloc ( size_t num, size_t size );  
void * realloc ( void * ptr, size_t size );  
void free ( void * ptr );
```

Példa dinamikus memórfoglalásra

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésautomatikai Tanszék

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
int main(void)
{  unsigned m,i;
   double *t;
   printf("Mekkora tomb kell? ");
   scanf("%u",&m); // memórfoglalás
   t=(double*)malloc(m*sizeof(double));
   if(t==NULL)
   {
       printf("Sikertelen allokálás.\n"); exit(1);
   } // Innentől úgy használjuk, mint egy közösleges tömböt.
   printf("\nt merete: %d \n",sizeof t);
   for(i=0;i<m;i++) t[i]=i;
   for(i=m-1;i+1!=0;i--) printf("%g ",t[i]); free(t);
   system("PAUSE"); // felszabadítás, ha már nem kell
   return 0;
}
```

```

#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
void kiir0(int a[]);
int main(int argc, char *argv[])
{
    int a[10],i;
    for (i=0;i<sizeof a/sizeof i;i++)
        a[i]=i*2;
    for (i=0;i<sizeof a/sizeof i;i++)
        printf("%d ",a[i]);
    printf("\n");
    kiir0(a);
    system("PAUSE");    return 0;
}
void kiir0(int a[]) // HIBÁS!!!!
{
    int i;
    for (i=0;i<sizeof a/sizeof i;i++)
        printf("%d ",a[i]);
}

```

```

#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
void kiir1(int a[]);
int main(int argc, char *argv[])
{
    int a[10],i;
    for (i=0;i<sizeof a/sizeof i;i++)
        a[i]=i*2;
    for (i=0;i<sizeof a/sizeof i;i++)
        printf("%d ",a[i]);
    printf("\n");
    kiir0(a);
    system("PAUSE");    return 0;
}
void kiir1(int a[],int n)
{
    int i;
    for (i=0;i<n;i++)
        printf("%d ",a[i]);
}

```

```

#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
void kiir2(int *a, int n);
int main(int argc, char *argv[])
{
    int a[10],i;
    for (i=0;i<sizeof a/sizeof i;i++)
        a[i]=i*2;
    for (i=0;i<sizeof a/sizeof i;i++)
        printf("%d ",a[i]);
    printf("\n");
    kiir0(a);
    system("PAUSE");    return 0;
}
void kiir2(int *a,int n)
{
    int i;
    for (i=0;i<n;i++)
        printf("%d ",*(a+i));
}

```

Vége

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésautomatikai Tanszék

Köszönöm a figyelmet!